

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou ve věci

žalobce: F. A.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě ze dne 24. 4. 2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2018, o nároku na invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pod zákonem stanovenou hranicí 35%.
2. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, neboť dle něho jeho zdravotní stav mu neumožňuje najít si práci v oboru, který vystudoval, a to v hotelnictví a turismu. Jeho zdravotní stav je na tom stejně, jako když žádal o důchod a byl mu přiznán. V srpnu 2018 mu byl odebrán s tím, že má doplnit neurologický a psychologický posudek. Přesto, že tak učinil, byl mu důchod odňat.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na stanovisku zákonného rozhodnutí a navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením PK MPSV. Nebude-li posudkem PK MPSV potvrzena invalidita žalobce, navrhuje žalovaná zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
4. Krajský soud u jednání provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované, obsahem správních spisů, posudkem PK MPSV ze dne 25. 7. 2018 a rozhodnutím o námitkách ze dne 11. 10. 2017 ve věci odnětí invalidního důchodu. Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Účastníci řízení u jednání soudu setrvali na svých procesních stanoviscích. První ústní jednání se konalo dne 15. 8. 2018, které bylo odročeno za účelem ověření u žalované odnětí invalidního důchodu, jestliže v tomto směru předložený dávkový spis nenabízel potřebné doklady a žalobce toto nebyl schopen soudu sdělit. Další jednání bylo nařízeno na 12. 9. 2018. Žalobci bylo doručeno předvolání k tomuto jednání dne 20. 8. 2018, přičemž žalobce dne 24. 8. 2018 soudu sdělil, že má zaplacenou dovolenou od 27. 8. do 6. 9. 2018. Soud proto nařídil jednání na 12. 9. 2018; předvolání bylo žalobci doručeno dne 6. 9. 2018. Soud při projednání věci dne 12. 9. 2018 si byl vědom, že nedodržel desetidenní lhůtu dle § 49 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. Dle § 49 odst. 1, věta před středníkem, zákona č. 150/2002 Sb. k projednání věci samé nařídí předseda senátu jednání a předvolá k němu účastníky tak, aby měli čas k přípravě přiměřené povaze věci, alespoň však 10 dnů. Smyslem této desetidenní lhůty je dát účastníkům dostatečný časový prostor k přípravě před jednáním soudu. V souzené věci tak bylo postupováno před prvním ústním jednáním, ale vzhledem k tomu, že druhé ústní jednání bezprostředně následovalo po prvním jednání, soud dospěl k závěru, že dodržení desetidenní lhůty i pro toto jednání by bylo pouze formalistické.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z provedeného dokazování vzal krajský soud za prokázané, že žalobci byl k žádosti ze dne 14. 5. 2015 přiznán invalidní důchod od 18. 5. 2015 pro invaliditu prvního stupně na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Ostravě ze dne 3. 6. 2015; žalobce byl uznán invalidním od 18. 5. 2015 s poklesem pracovní schopnosti dle kapitoly XV, odd. A, pol. 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. o 25% a s navýšením o 10% dle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky na celkových 35%. Doba platnosti posudku byla stanovena do 30. 6. 2017. Následně dne 22. 6.

2017 byla provedena kontrola zdravotního stavu s výsledkem, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost pouze o 15% a rozhodnutím ze dne 11. 7. 2017 byl invalidní důchod od 6. 8. 2017 odňat; v námitkovém řízení byl zdravotní stav hodnocen dle kapitoly XV., odd. A, pol. 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti v míře 15%. Následné řízení bylo zahájeno novou žádostí o invalidní důchod ze dne 21. 12. 2017. Dle lékaře OSSZ v Ostravě ze dne 24. 1. 2018 však žalobce nebyl již uznán invalidním, když míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20% dle kapitoly V., pol. 1b přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb., a proto rozhodnutím ze dne 6. 2. 2018 byla žádost o invalidní důchod zamítnuta. K námitkám bylo vypracováno nové posouzení zdravotního stavu lékařem oddělení lékařské posudkové služby ČSSZ dne 9. 3. 2018 se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je lehký organický inhibiční psychosyndrom s přetrvávající lehkou levostrannou kvadruspasticitou jako reziduální stav po prodělaném kraniotraumatu dne 29. 5. 2014, s poklesem pracovní schopnosti dle kapitoly V. položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. o 20%.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v dané věci, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněného nepříznivým zdravotním stavem žalobce a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV) s pracovištěm v Ostravě; PK MPSV je k podání posudku pro soudní řízení povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
7. Z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 25. 7. 2018 soud vzal za prokázané, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval míry nejméně 35%, jestliže dosahoval pouze 20% s posudkovým hodnocením dle kapitoly V., pol. 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace, zejména neurologických a psychologických nálezů. U žalobce byl prokázán lehký organický inhibiční psychosyndrom a přetrvávající lehká levostranná kvadruspasticita jako reziduální stav po prodělaném kraniotraumatu dne 29. 5. 2014, stav po dihuzním axonálním poranění, stav po impresivní fraktuře kalvy frontálně vlevo a po její plastice v květnu 2014 (stav po tracheostomii v květnu 2014). Jedná se o lehké fční postižení s lehkým odklonem od normy při výkonu některých denních aktivit, posuzovaný je hodnocen při horní hranici rozmezí, 20%. V tomto hodnocení je zohledněn i dopad nemoci na pracovní zapojení. Nelze prokázat těžší fční postižení, tzn. středně těžké či těžké. Zdravotní stav neodpovídá žádnému st. invalidity. Přezkum zdravotního stavu nepotvrdil uvedené námitky. Byly zhodnoceny všechny nálezy a diagnózy. Trvalé, posudkově významné zhoršení zdravotního stavu se neprokázalo. Dle dokumentace v mezidobí nebyl posuzovaný akutně ošetřen, hospitalizován ani práce neschopen. Na poúrazové residuum je dlouhodobě a plně adaptován. Předchozí přiznání invalidity I. stupně dne 3. 6. 2015 posudkovým lékařem LPS OSSZ jeví známky nadhodnocení, zřejmě ovlivněno v souvislosti s nestabilizací a neadaptací na danou situaci v té době, tj. asi rok po úrazu. Byla však stanovena i kontrola zdravotního stavu po dvou letech, kdy bylo odebrání invalidity. Posuzovaný je posuzován

jako obchodní zástupce, má dosažené středoškolské vzdělání, vlastní řidičský průkaz, dle dok. LPS ČSSZ: z telefon. rozhovoru s žadatelem dne 9. 3. 2018 vyplynulo, že posuzovaný pracuje u původního zaměstnavatele, vlastní řidičský průkaz. Zbylý pracovní potenciál lze využít v současném zaměstnání, je schopen zaučení v jiném oboru – rekvalifikace.

8. V souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), soud při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 12. 7. 2016 nebyl invalidní. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně a pokud poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se podle § 39 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. rozumí schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
9. Krajský soud opakuje, že posudkové komise MPSV v souzené věci jsou příslušné k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.), a proto posudky těchto komisí považuje soud za stěžejní důkaz. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanovené v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., neboť v komisi vedle posudkového lékaře byl další odborný lékař z oboru psychiatrie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce zcela shodně s posudkovými lékaři v předcházejícím správním řízení dle kapitoly V. (duševní poruchy a poruchy chování), položky 1 (organické a symptomatické duševní poruchy), písm. b) s lehkým postižením (lehké postižení myšlení, nápadný odklon od normy, dysfunkce zhoršující sociální přizpůsobivost, důsledky se projevují po většinu sledovaného období nebo je středně závažné postižení v několika obdobích během roku, lehký odklon od normy při výkonu některých denních aktivit a rolí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Dle uvedeného pro toto zdravotní postižení je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 až 20%. PK MPSV 20 procentní pokles dále nenavýšila dle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky, neboť dopad nemoci na pracovní zapojení zhodnotila již ve stanovení horní hranice. Jak již výše uvedeno, posudková komise byla řádně odborně obsazena, a soud proto nemá důvod zpochybňovat erudici tohoto posudkového orgánu. Závěr posudku koresponduje s výsledky odborných lékařských vyšetření, na které posudkové komise odkázaly. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce na základě zdravotní dokumentace, kterou si pro své jednání vyžádala. Posudkové orgány

musí při určování poklesu pracovní schopnosti vycházet ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření (§ 39 odst. 4 zdp).

10. Přestože u jednání soudu byla žalobcem zpochybněna přesvědčivost posudku posudkové komise, soud žalobci nepřisvědčil, neboť posudek soud považuje za úplný, logický a přesvědčivý.
11. Jelikož žalobce k datu 29. 3. 2018 nenaplňoval zákonné podmínky stanovené § 39 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. pro invaliditu alespoň prvního stupně, byla-li míra poklesu jeho pracovní schopnosti stanovena 20%, žalovaná, zamítla-li žádost o invalidní důchod, nijak nepochybila. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
12. Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení nebyl procesně úspěšný a žalovaná nemá na jejich náhradu ze zákona nárok (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 12. září 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně